

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ 3^η Σεπτεμβρίου.

Ἐλίγοι ἴσως χθὲς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀνεμνήθησαν ὅτι ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦτο ἡ τριακοστὴ ὀγδόη ἐπέτειος τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος καὶ οὐδεὶς ἴσως ἐώρησεν αὐτὴν ὡς ἡμέραν πανηγύρεως. Διήλθεν ἀπαράτητος ὡς διέρχεται παρ' ἡμῖν τόσαι ἄλλαι ἡμέραι καθ' ἃς δὲν συμπίπτει ἡ ἐορτὴ τοῦ ὀνόματος ἐξωχιάτου τινος, διὰ τὴν ἀγγελίαν ὑπὸ τῶν σπουδαίων τῶν Ἀθηνῶν ἐφημερίδων τῆς Πρωτεύουσας, ὡς ἡμέρα ἀξιοσημείωτος. Οὕτω λοιπὸν οὐ μόνον νόμῳ κατηγορήθη ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ, ἀλλὰ καὶ πράγματι ἠλησμονήθη τέλει ἀπὸ τῆν Ἑλληνικὴν συνείδησιν, ἀπέστη δὲ τῆς μνήμης καὶ τῶν μᾶλλον φιλελευθέρων ἐκ τῶν ἡμετέρων καὶ ἐκείνων αἰτινες ὁμνύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ καὶ κόπτονται εἰς μύρια τεμάχια ὑπὲρ αὐτοῦ. Μὴ, κατὰ τὴν προηγουμένην ἔκφρασιν, ἐγείρασε τὸ λείψανόν τοῦ καὶ οὐδένα πλέον συγκινεῖ; Ἀλλὰ μὴ καὶ εἰς τοὺς νεκροὺς δὲν ἀφιερῶμεν ἡμέρας τινὰς καὶ τελοῦμεν ὑπὲρ αὐτῶν μνημόσυνα καὶ ἀγομεν ἐορτάς; Τόσον λοιπὸν ἡ γέννησις τοῦ Συντάγματος μας βαρύνει τὴν συνείδησιν ἡμῶν καὶ θελομεν νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἡμέραν αὐτῆς, ὡς λησμονεῖ ἡ μήτηρ τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως τέκνου τῆς τὸ ὅποιον συνέλαβεν ἐν γαστρῇ, ἐγέννησεν ἐν ἐλπίσει καὶ πόθει, διέβρεψεν ἐν στοργῇ, κατόπιν δὲ ἐπρόσθη ὑπ' αὐτοῦ ὑπὸ πολλῶν πικριῶν! Ἐφ' ὅσον ἐν τούτοις δὲν ἀποκληροῦται ὑπὸ τῶν γονέων τὸ ἀχάριστον τέκνον, δέον ν' ἀποτελῇ τὸ ἀντικείμενον τῆς μεριμνῆς αὐτῶν καὶ ἐν πάσῃ διδομένῃ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐξετάζωνται τὰ κατ' αὐτὸ, ἀναπολουμένων τῶν ἐλπίδων ἃς ἐνεποίησεν ἡ γέννησις τοῦ καὶ ἀνερευνομένων τῶν λόγων δι' ὧν ἐκείναι διεψεύσθησαν. Διατί ὅμως πάντες παρέρχονται πρὸ αὐτοῦ σιγηλοί; Ἰδοὺ ἕτερον ζήτημα ἀξίον μελέτης, ὅπερ, ὡς εἶπεν ἡμῖν, θὰ πραγματευθῇ ὁ φίλος «Ἰδιότροπος.»

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ «Φορολογούμενος» ὑπέβαλε τοῖς Ἀθηναίοις συναδέλφοις τοῦ τὰ ἐπόμενα, ἀπεκδεχόμενος ἐξ αὐτῶν ὀρθὴν τὴν ἐξήγησιν τοῦ φαινομένου.

«Μέγα καὶ ὑψίστης σημασίας γεγονός τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν βίου συνελεῖται κατ' αὐτάς, ἡ πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα ἔνωσις τῶν ὑποδούλων ἐπαρχιῶν, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο δὲν παρακολουθεῖται δυστυχῶς μετ' ἀναλόγου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου, οὐδ' ἡ συντέλεσις τοῦ συγκινεῖ ὅσον εἶδει βαθέως πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἐν τούτοις ἀν παρόμοιον γεγονόσιν ἡ πλῆθὺς ὑπεσημαίνετο ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ἢ ἔτι, τὸ Ἑλ-

ληνικὸν κοινὸν μετ' ἄλλου ἐνθουσιασμοῦ ἤθελε χαιρετῆσαι αὐτὸ καὶ ἐν τούτῳ ἤθελε διῶδη τὴν ἀρετηρίαν εὐέλπιδος μέλλοντος: Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς τοῦ ἔθνους ἀπραγμοσύνης, ἀπέναντι γεγονότος τοσοῦτον σημαντικοῦ, δὲν πρέπει νὰ διαφύγῃ τὸν ἔλεγχον τῶν ἡμετέρων πολιτεολόγων, διότι ἂν δὲν ἐμφαίνῃ ὅτι τὸ ἔθνος ἀπώλεσε τὴν αἰσθητικότητά του, ὑποσημαίνει πάντως τὴν ὑπαρξίν λαθάνοντων τινῶν νοσηρῶν ἰδεῶν αἰτινες ὑποδόκουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. αἰτινες μαραινέουσιν πάντα ἐνθουσιασμόν καὶ σβύνουσιν πᾶσαν ἐλπίδα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καρδίᾳ. Ἡ ἀνεύρεσις τῶν αἰτίων τῆς νοσηρᾶς ταύτης καταστάσεως καὶ ἡ καταπολέμησις αὐτῶν διὰ τῶν δυνατῶν μέσων, εἶναι ἔργον ἐξόχως πολιτικὸν καὶ ἀνήκον ἀναμφισβήτητως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς δημοσιογραφίας. Τιθέμεθα ὅθεν πρὸ τῶν ἀξιοτιμῶν συναδέλφων τῆς πρωτεύουσας τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ ἐκ τῶν φώτων αὐτῶν καὶ τῆς πεφωτισμένης πείρας ἀπεκδεχόμεθα ὀρθὴν τὴν λύσιν του. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ δεῖξωμεν ἡμεῖς πρὸς τοὺς λογάδας τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας τὴν σπουδαιότητα παρομοίας μελέτης, οὐδὲ πόσον εἶναι ἐπείγον νὰ καταπολεμηθῶσι, καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων, αἱ ἀποθαρρυντικαὶ ἰδέαι αἱ λυμαινόμεναι τὴν ψυχὴν ἐνὸς ἔθνους καὶ ἀποπνιγούσαι πάντα ἐν αὐτῇ ἐνθουσιασμόν διότι οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἀφ' ἐνὸς μὲν πόσον μέγα καὶ πολύτιμον κεφάλαιον ἐστὶ διὰ τὰ ἔθνη ὁ ἐνθουσιασμός αὐτῶν ὑπὲρ μιᾶς τινος ἰδέας, ἥτις ἂν κατορθώσῃ νὰ συγκινή τὰ πλήθη κατισχύει πολλὰς τῶν τηλεβόλων, καὶ ἀφ' ἑτέρου πάντες γνωρίζουσι ποίου εἴδους ἐγγλέη ἐστὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ ζῆ ἄνευ πόθων καὶ ἐλπίδων οὐδ' ἔχει ἕνα πολιτικόν, οὐδ' ἀναμένει μετὰ παλμῶν ἕνα Πάσχα. Μὴδ' εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι τὴν μελέτην ταύτην δέον νὰ ἐπιχειρήσωσι οἱ δυνάμενοι ἐν καθαρῷ συνειδήσει καὶ ἄνευ πλαγίων σκέψεων, οὐδ' ὡς ζήτημα πολιτικῆς ἡμεροβίου. Ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς ἀναζητήσεως καὶ καταδείξεως τῶν αἰτίων τῆς τοῦ ἔθνους ἀπραγμοσύνης πρὸ γεγονότος τοῦ ἔθνικοῦ βίου μεγίστης σημασίας, μέγα ἤθηται ἔθνικόν συμφέρον, οἱ δὲ τῶν Ἀθηνῶν κύριοι Συναδελφοὶ φρονούμεν ὅτι ἀμένως θέλουσι δράξει τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρεξωσι τῇ πατρίδι σπουδαιότατην ὑπηρεσίαν ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς ἐκ τῆς ἰδίας ἀποστολῆς.»

Ἄξιον παρατηρήσεως ἐστὶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι οὐδεμία συναδέλφος τῆς πρωτεύουσας, ἐκ τῶν λεγομένων σοβαρῶν ἢ σπουδαίων ἐφημερίδων ἤξιωσε νὰ σταματήσῃ τὴν ἑαυτῆς προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προταθέντος θέματος, πλὴν τῆς «Παλιγγενεσίας» ἥτις ἐθίξε μόνον τὸ ζήτημα καὶ προσεπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ τὸ φαινόμενον φέρονσα τὰς συνήθειας αὐτῆς διόπτρας, δι' ὧν πολλὰς εἶλεται τὰ ἀντικείμενα ἠλλοιωμένα. Ἐπι δὲ μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητον ἐστὶν ὅτι τοῦ ζητήματος ἐπελήφθησαν αἱ πολιτικοσατυρικαὶ ἐφημερίδες, δια μακρῶν μὲν καὶ πολυσημάντων ἐνοιῶν τὸ «Μὴ Χάνεσαι» διὰ βραχέων δὲ καὶ ἐκφραστικῶν ὁ Ἀσμοδαῖος. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ἡ τάξις παρ' ἡμῖν ἀνετράπη καὶ πρέπει ν' ἀναζητῶμεν θυμηδίαν καὶ γέλωτα ἐν ταῖς σοβαραῖς ἐφημερίδι, διδάσκασκαλίαν δὲ καὶ τὴν λύσιν τῶν σπουδαιότερων

ζητημάτων ἐν ταῖς σατυρικαῖς. Τοῦτο ἐν τούτοις δὲν εἶναι σπάνιον φαινόμενον εἰς τὰς δυστυχέστερας ἐποχὰς τοῦ βίου τῶν λαῶν ἡ ἀλήθεια ἐκφέρεται μόνον ὑπὸ σοφῶν τρέλλων καὶ μόνον οὕτοι θύουσιν εἰς αὐτὴν ἐν μέσω τῆς διασθορᾶς τῶν συγκυρίων τῶν. Ἀναδημοσιεύσαμεν τὸ ἀνωτέρω κείμενον ἵνα ἐκβιάσωμεν, ὡς εἶπεῖν, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμης τῶν ἐν Ἀθῆναις συναδέλφων, διότι πολλοὶ διακαίονται ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γνωρίσωσιν αὐτὴν.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Πρωτεύουσας ὅτι ἐν τινι συνεδριάσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ κ. Δήμαρχος ἐζήτησεν ἔκτακτον πίστωσιν ἐκ δραχμῶν 10,000 δι' ἔκτακτα ἐξόδα ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, ἀλλὰ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἠρηθή ταύτας ἐν οὕτῳ κρίσιμῳ περιστάσει τῆς υγείας τῶν δόντων εἰς αὐτὸ τὴν ψῆφον τῶν πολιτῶν. Εἶχεν ἄδικον λοιπὸν ὁ ἡμέτερος ἀμὴ Ἀθηναῖος γράφων εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τοῦ «Φορολογούμενου» ὅτι ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δὲν δαπανᾷ ὑπὲρ τῆς υγείας τῶν δημοτῶν του, ἀλλὰ περιμένει τὰ πάντα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου; ὅτι δηλ. ἀξιοὶ νὰ καταβάλλωσιν οἱ λοιποὶ δῆμοι τοῦ κράτους ἐκ τοῦ ὑστερημάτος τῶν διὰ τὰς ἀνάσεις καὶ τὴν εὐζωίαν τῶν Ἀθηναίων;

— Μανθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι τὴν δαπάνην τῆς ἀνεγέρσεως Τζαμιῶν ἀνέλαβε νὰ καταβάλῃ ἕξ ἰδίων ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν, μὴ θεωρῶν ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ δαπανᾷται τὸ χρῆμα τοῦ φορολογούμενου χωρικοῦ εἰς ἔργα ὑψὴ ληθῆς πολιτικῆς. Πιστεύομεν ὅτι καὶ οἱ πλούσιοι κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν θὰ φιλοτιμηθῶσι νὰ ἀνεγείρωσιν ἕξ ἰδίων τῶν καὶ Χάδραν διὰ τοὺς Ἰουδαίους νέους συμπολίτας μας.

— Ὁ Ἄνδρ. Προκοπίου ἐκ τοῦ χωρίου Θεριανοῦ συνέλαβε καὶ ὠδήγησε δέσμιον εἰς τὰς ἐνταῦθα δικαστικὰς ἀρχὰς τὸν διάσημον ζωοκλέπτην καὶ φυγόδικον Γρηγόριον Μουρικην, ὅστις πρὸ πολλοῦ ἐγένετο καὶ διετέλει ἡ μάλιστα μεγάλη περιφερείας. Ὁ ζωοκλέπτης οὗτος ἦτο στρατιώτης ἐγκαταλειπὸν τὰς τάξεις του καὶ καταδιώκεται ὡς λειποτάκτης.

— Ὁ ἀνακριτὴς κ. Σπυρ. Στεφανόπουλος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς περιουσίας του ἣν ἔκαμεν ὡς περιουσιῶν ἀνακριτῆς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πατρῶν καὶ Καλαβρυτῶν. Μανθάνομεν ὅτι ἡ ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης ἐγκληματικὴ συγκομιδὴ ὑπῆρξε πλουσιώτατη καὶ ὅτι ὁ κ. Στεφανόπουλος ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ στοιχεῖα πλείστων ἀξιοποιῶν πράξεων, ἰδίᾳ δὲ ζωοκλοπῶν αἰτινες ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκείναις ὑπερέβησαν πᾶν μέτρον. Μανθάνομεν ἐπίσης ὅτι ἠτύχησε ν' ἀνεύρῃ καὶ τὸν πρὸ πολλοῦ κλαπέντα ἵππον τοῦ κ. Κ. Κωνσταντοπούλου Εἰσαγγελέως τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν.

— Ἐν προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ εἶπομεν ὅτι ἡ Moniteur Vinicole προσπελόγιζε τὴν ἐν Γαλλίᾳ ἐσοδεῖαν τῶν οἴνων εἰς 32 ἑκατομ. ἑκατόλιτρα. Σήμερον ἡ σύνταξις τῆς ἐγκρίτου ταύτης οἰνολογικῆς ἐφημερίδος ὀδηγομένη ἐκ νεωτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων πληροφοριῶν ἀναβιάζει τὴν ἐσοδεῖαν εἰς 36 ἑκατομ. ἑκατόλιτρα.

— Είς προγενέστερα όμοίως φύλλα τού αφορολογουμένου αναφέρμεν, ότι άμα ανεκαλύφθη ή φυλλοξήρα έν Σικελία ή Κυβέρνησις ή Ιταλική άμέσως διέταξε τήν διά τού θειούχου άνθρακος έξόντωσιν τών άμπελων τών φερουσών τó φθοροποιών έντόμον. Έν τούτοις, άν και κατεβλήθη πάπα προσπάθεια εκ μέρους τών άρμόδιων, τó φάρμακον δέν έβγυσε νά κατακούση άπάσας τάς ρίζας τών προσβεβλημένων άμπελων, ταχέως δε αί πλείσται τούτων άντεκατέστησαν διά νέον μέρος τών υπό τής θριμύτητος τού διθειούχου άνθρακος άπολεσθέντων βλαστών αυτών. Ένεκα τής είς τήν ζώην επανόδου τών άμπελων τούτων, πολλοί έν Ιταλία επέμενον ύποστηρίζοντες, ότι ή έπιστήμη δέν έφευρεν είσέτι μέσον δυνάμενον δι' έλλόγου δαπάνης νά εξαλείψη τήν φυλλοξήραν άπό έστω και περιωρισμένην έκτασιν άμπελών. Δυστυχώς οί ίσχυρισμοί τούτων σήμεραν άποδεικνύονται όρθότατοι. Έν τώ τελευταίω φύλλω τού V Π ΟΙΟ Italia 110 (4 Σεπτεμβρίου σελ. 427) αναγινώσκόμεν, ότι αί γενόμεναι έξεταί επί τών φυλλοξηριώντων διαμερισμάτων τής Σικελίας: έφ' όν πέρυσιν έφηρόθη ή χρήςις μεγάλων δόσεων διθειούχου άνθρακος, απέδειξαν ότι ή φυλλοξήρα όχι μόνον δέν έξοντώθη, αλλά πολλαπλασιασθέντα μετεδόθη και είς τά παρακείμενα τών φυλλοξηριώντων.

— Ο κ. Δήμαρχος πρòς περιστολήν τών γνωστών καταχεύσεων τών ύδρονομέων ή νεροδοτών τού ρύακος Μπεγουλακίου διώρισεν ως έπιτηρητήν αυτών τόν άστυνομικόν κλητήρα Βασίλειον Μιχαλόπουλον, άν κατά τήν ενάσκησιν τών έπιτηρητικών καθήκόντων του έτραυματίσθαι δεινώς κατά τήν κεφαλήν, διά χονδρού ρυπαλού κατά τήν παρελθούσαν Δευτέραν, ό νεροδοτής Δημ. Άραβαντινός, όστις και κτηγγέλοη. Βστον και τούτο έλάγιστον άείγμα τής δημοτικής ταύτης ύπηρεσίας, τής διανομής τού ύδατος, καθ' ής τόσα εύλογα ύπάρχουσι παράπονα και είς λόγος επί πλέον άπως φροντίση ή δημοτική άρχή νά ρυθμίση αυτήν επί τή άνθρωπινώτερην.

— Τη λ έ φ ω ν ο ν έν Π ά τ ρ α ι ς. Έκ τών ώρμηωτέρων ανακαλύψεων τών καθ' ήμας ήμερών λογίζεται εύλόγως και ή τού τηλεφώνου, δι' ου άνθρωποι άπ' άλλήλων διαστώτες δύνανται ν' ανταλλάττωσι τας ιδέας των άπ' εύθείας, άνευ άλλου μεσάζοντος όργάνου ή τής ζώσης φωνής και τού σώματος, και δι' ου αί ύποστάσεις εκμηδενίζονται. Έπό τινας έπόψεις τó τηλεφώνον έξυπηρετεί τελεσφορότερον τού τηλεγράφου. τας ανάγκας τών άτόμων, και άν μη ή χρήςις του έπιχωρήσει κατά τόπον, πάντως ήθελεν ύπερταρει τούτου. Πρò πολλού ή διά τού τηλεφώνου άνταπόκρισις έτέθη είς ένέργειαν έν πλείσταις πόλεσι τής Εύρώπης και σπουδαίως έξυπηρετεί τά συμφέροντα των έν τή αυτή πόλει οίκούντων, καταστήσασα τήν ανταλλαγήν τών ιδεών εύχερσεστάτην και τήν διεξαγωγήν τών ύποθέσεων άνετον. Ο έν τώ γραφείω του καθήμενος έμπορος ή τραπεζίτης δύναται διά τού τηλεφώνου νά έρωτήσει και νά μάθη άθλαρει πών ότι έπιθυμεί παρά τών συνδεδέλω των, τών φίλων του, ή τών μεσιτών, διά ζώσης φωνής, ως ει είχε πάντας τούτους έν τώ γραφείω του και υπό τας όψεις του, χωρίς νά μετακινήθη εκ τής θέσεώς του ή νά λάβη τόν κόπον νά γράψη και άνευ όχληρών μαρτύρων. Τήν εισαγωγήν ένταύθα τού θαυμαστου τούτου ύπηρετου έμελέτησεν ό κ. Ηρ. Τζούκολης, διευθυντής τού ένταύθα αεριοφότος, όστις επί τή εύκαιρία τού τελευταίου είς Ιταλίαν ταξειδίου του άντελήθη τών πολυτίμων ύπηρεσιών τού τηλεφώνου έφηρμοσμένου. Εκεί είς τήν θεραπείαν τών αναγκών τών άτόμων, και έπεθύμησε νά καταστήση κοινωνών αυτών και τούς ήμετέρους συμπολίτας. Έπί τή έλπίδι ότι και ένταύθα πολλοί, και ιδία πολλοί έμπορικοί οίκοι και τραπεζιτικοί θά θελήσωσι νά συνδεθώσι διά τού τηλεφώνου πρòς άλλήλους και πρòς τά δημόσια ή κοινά καταστήματα, πρòς άνεωτέραν επικοινωνίαν, ό κ. Τζούκολης εκόμισεν έξ Εύρώπης τά αναγκαία μηχανήματα και προτίθεται νά όίση αυτά είς ένέργειαν, άν χορηγηθή αυτώ

ή άδεια υπό τής Διοικήσεως. Άπό τού νυν μάλιστα έθετο αυτά είς ένέργειαν πρòς δοκιμήν έντός τού ένταύθα έργοστασιου τού αεριοφότος. Έκ τού τού ένός αυτου άκρον είς τó έτερον, και ό βουλόμενος δύναται νά άντιληφθή ιδίαις αισθήσεσι τήν ένέργειαν τής θαυμαστής έφευρέσεως, άπό τής ώρας 4 μ. μ. μέχρι τής 6 καθ' εκάστην. Ω; έξέθετο ήμίν ό κ. Τζούκολης προτίθεται προσεχώς νά ζητήσει τήν έγγραφήν τών θελώντων νά λάβωσι μέρος είς τήν διά τού τηλεφώνου επικοινωνίαν, άντιένιαυσίου συνδρομής, ήτινες ούτω γίνονται κοινωνοί μετά τήν έγγραφήν τούτων και άν ό άριθμός αυτών είναι έπαρκής πρòς κάλυψιν τών δαπανών, θά ιδρύση τó κεντρικόν γραφείον, πρòς ό θά συνδεθώσι διά σύρματος έναερίου τά γραφεία, τά καταστήματα, τά έργοστάσια, ή αί οικίαι θλων τών κοινωνών. Έκ τού κεντρικού γραφείου δύναται πās τις νά συννευτείται πρòς όλους τούς κοινωνούς και πάντες ούτοι πρòς άλλήλους, έκαστος εκ τού γραφείου του. Θέλων π. χ. ό κοινωνός Α νά έμιλήση πρòς τόν κοινωνόν Β, ζητεί τούτο διά τού τηλεφώνου παρά τού κεντρικού γραφείου, όπερ συνδέει τά σύματα άμφοτέρων και δύνανται ούτοι ν' ανταλλάξωσι τας ιδέας των άπ' εύθείας, άνευ άλλου μέσου ή άλλων μαρτύρων. ούτω δύνανται νά πράξωσι και οί κοινωνοί Γ. και Δ. πρòς άλλήλους και ούτω καθέξής οί άλλοι. Έννοείται ότι εάν καθ' ήν στιγμήν ό κοινωνός Α έμιλήη πρòς τόν κοινωνόν Β, θελήση και ό Γ νά έμιλήση πρòς τόν ίδίαν Α ή Β, δέον ν' αναμείνη τó τέλος τής συνδιαλέξεως τούτων, ίνα τó γραφείον διασπάση τήν συνάφειαν τών συμάτων τού Α και Β ίνα συνάψη τó τού Α ή Β πρòς τó τού Γ. Περὶ τής ταιαύτης τυχόν επασχολήσεως κοινωνου τινός, θέλει είδοποιεί τó κεντρικόν γραφείον. Τριαύτη έστιν έν συνόψει ή λειτουργία τού τηλεφώνου προσεχώς ό κ. Τζούκολης θέλει δημοσιεύσει και έτέρας περὶ τούτου πληροφορίας, ως και τούς όρους ύπ' ους δέχεται τούς κοινωνούς. Αν έ αλληλθεν τή εύτυχή ιδέαν τής παρ' ήμίν εισαγωγής τής διά τού τηλεφώνου ανταποκρισεως έπιτύχη ένταύθα αριθμόν κοινωνών, δυνάμενων νά κάλυψωσι τας δαπάνας τής ίδρύσεως και τής λειτουργίας τού τηλεφώνου, ή πόλις ήμών πρώτη εκ τών Έλληνικών πόλεων θά άπολαύση τών ευεργετημάτων τής θαυμαστής ταύτης έφευρέσεως τών ήμερών μας, όπερ και εύχόμεθα.

— Προχθές Τετάρτην άφίκετο τά ένταύθα μετατεθέν 15 τάγμα τού πεζικού μετά τής διοικήσεως αυτου και μέρους τής δυνάμεώς του. Πρò τινων ήμερών δύο λόχοι τού ίδιου τάγματος διήλθον έντευθεν, ό μόν είς διευθυνόμενος είς Κόρινθον, και ό έτερος είς Πύργον.

— Πρò πολλού παρατηρείται ένταύθα άνωμαλία τις περὶ τήν παραγωγήν και τήν πώλησιν τού άρτου, ουχι δ' άπαξ κατ' αυτας έλλειψεν ούτος εκ τής άγοράς. Τούτο προεκάλεσε παράπονα και ήγειρε άναβρασμόν τινα είς τας εργατικές τάξεις τού λαου, αιτινες κατά τήν έποχήν ταύτην εισίν ένταύθα πολυπηθέστεραι ένεκεν τών εργασιών τής σταφίδος, αλλά και ή ποιότης τού άρτου επ' έσχάτων ούσιωδώς έστιν ήλλοιωμένη επί τó χειρόν, και πολλά γεννά παράπονα. Έμάθομεν ότι ή διοικητική άρχή επελήθη τού ζητήματος τούτου μετά ζέσεως, αλλά ότι αί προσπάθειαι αυτης, τού νά συμβιβάση τά συμφέροντα τών άρτοποιών πρòς τά τού κοινου, προσκόπτουσιν είς ανυπερβλήτα έμπόδια, καθ' όν ούδέν δύναται μόνος τής εξουσίας ή πρόθεσις και ή δύναμις. Τó ζήτημα τής τιμής τού άρτου συγκινεί πάντοτε βαθύτατα τήν κοινήν συνείδησιν πανταχού, ουχι δε σπανίως έγένετο άφορμή δεινών έξεγέρσεων τού πλήθους μετά καταστρεπτικών έπακολουθημάτων, αλλά και άφ' έτέρου ουχι σπανίως ή άγνοια τών ποικίλων περιστάσεων τών άγορών τού σίτου παραπλανά τó κοινόν είς τας κρίσεις του περὶ τών διαχειριζομένων τά τού άρτου, ώστε ν' άποδίδη αυτοίς ή άδίκως ένόχους συνδυασμούς πρòς κατάλυψιν αυτου, επί άντικειμένου τής πρώτης ανάγκης. Πρòς άποτροπήν θθεν ένδεχομένων ταραχών επί τού προκειμένου, ή είς άποσόδησιν άδίκων ύπονοιών κατά τών βιομηχά-

νων, κρίνομεν αναγκαίαν τήν διαφώτισιν τού κοινου, είτε παρά τής άστυνομίας είτε παρά τών άρτοποιών, περὶ τής στάσεως τής άγοράς τού σίτου και τών λόγων οτινες δικαιολογούσι τας ένεστώσας τιμάς τού άρτου ή τας άξιουμένας, και τούτο πρòς τó συμφέρον τής άρχής, ήτις έν παρομοίαις περιστάσει έποβλέπεται παρά τού κοινου και τών βιομηχάνων οτινες κακολογούνται, και πρòς τó συμφέρον άκόμη τής τάξεως ήτις δυνατόν νά διαταραχθώ, άν άπερίσκεπτός τις ήδημοκόπος κάμει νά πιστεύση ή εργατική τάξι ότι άφέθη έρμιαίν είς άσυνείδητον κερδοσκοπίαν. Έπιζόμεν θθεν ότι ή ή άστυνομία ή οί προεζάρχοντες τών άρτοποιών θελούσι διαφωτίσει τó κοινόν περὶ τού εύλόγου τών σημερινών τιμών τού άρτου, ως στηριζομένων εί τήν κατάστασιν τών άγορών τού σίτου και είς τή κλίμακα ήν οί όργανικοί νόμοι έθετο πρòς κανονισμόν των. Έν τούτω γενόμενι δέν πρέπει νά παραλήψωμεν ότι είναι καιρός ν' ανακινήθη μετ' ένδιαφέροντος αναλόγου τής σπουδαιότητός του και τó ζήτημα τού δασμου τών άλεύρων και νά λυθώ κατά τó συμφέρον τού κοινου, διότι έμολογουμένας διά τού άποκλεισμού τών άλεύρων ή τιμή τού άρτου παρ' ήμίν έστί πάντοτε έν δυσαρμονία πρòς τήν τών άλλων χωρών και ή μεγάλη άπορος τάξι καταθλίβεται πρòς ύφελος τών όλίγων. Τού ζήτηματος τούτου θά έπιληφθώ προσεχώς ό αφορολογούμενος, αλλά προθύμως παρέχει τας έαυτου στήλας και είς πάντα είδικόν ή έμπειρότερον έπιθυμούντα νά πραγματευθώ αυτό

— Εύχαρίστως παρατηρούμεν ότι ή ήμετέρα δημοτική άρχή μετά συντόνου έπιμελείας διενεργεί τά τής καθαριότητος τής πόλεως και ούδενός παραμελεί πρòς έξασφάλισιν τής υγιεινής καταστάσεως τού τόπου, ήτις εύτυχώς έστιν εύάρεστος. Ιδίως λίαν συντελεστικόν έστί πρòς τούτο και ή ύδροσις δημοσιών άποπάτων, όπερ δέν παρημέλησεν ή δημοτ. άρχή εκτός τών ιδρυθέντων ταούτων, κατά τήν άρκινών παραλίαν τής πόλεως, τών έν ταις άγοραϊς κ.τ.λ. κατ' αυτας δεκα έτεροι δίδονται είς χρήςιν τού κοινου ιδρυθέντες υπό τήν γνωστήν κλίμακα με τέλειον ύδραυλικό σύστημα και διηνεκή έπίβλεψιν. Τά μέτρα ταύτα τής δημοτ. άρχής, και όσα κατά καιρούς άνεγράψαμεν εύχαρίστως, είσι τόσαι έγγυήσεις ύπερ τής υγείας τής πόλεως, και δέν δυνάμεθα ή νά συγχαρώμεν τούς τόσον άξιεπαίνως μεριμνήσαντες περὶ αυτης κ. Δήμαρχον και κ. Νομάρχην.

— Πληροφορούμεθα εξ ασφαλούς πηγής, ότι προσεχώς κανονίζονται και τά άκανόνιστα άστυνομικά ήμων. Καθ' ά γνωρίζομεν κατ' αυτας ό κ. Δήμαρχος προτείνει διορισμόν Α' δημοτικού Άστυνομίου, ίσως δε και δευτέρου, τού ύπάρχοντος ήδη αναλαμβάνοντος τήν άγροτικήν άστυνομίαν. Αν ό κ. Δήμαρχος διαρρυθμίση και τά τής άστυνομίας επί τó προεπαδέστερον πολυ. θέλει προσθέσει είς τήν καλλίστην ύπόληψιν ήν εκτήσατο ως δημοτικός άρχων ήμων, άν δε ό κ. Γαλανόπουλος έγκαταλείπων τά έφ' ά δέν εκλήθη, αναλάβη τήν άγροτικήν άστυνομίαν, δι' ήν ούδεις είναι καταλληλότερος, αναμφιβόλως σπουδαιοτάτην θά παρεξη τώ τόπω ύπηρεσίαν και άμέριστον θέλει προσελκύσει τήν εύγνωμοσύνην αυτου εάν αναπτύξη έν τή έξοχή τας γνωστας ιδιότητάς του, αιτινες όσον είναι άπρόσφοροι είς τήν διεξαγωγήν τής άστυκής, τόσον δύνανται νά αναδειχθώσι τελεσφοροί είς τήν τής άγροτικής άστυνομίας.

— Άπό χθές ήξαντο αί έργασίαι τού ένταύθα Γυμνασιου και τών Έλληνικών σχολείων. ήξαντο δε αί έγγραφαι έν άπασι τοίς ένταύθα εκπαιδευτηρίοις.

— Ο γνωστός άργαίος διδάσκαλος κ. Νικόλ. Άργυριάδης, όστις διά μακράς έργασίας τόσους έπεδείξατο ένταύθα καλλίστους καρπούς τής εύδοκίμου διδασκαλίας και τού πρòς τó έργον του ζήλου αυτου, μετέφερε τó σχολείον του εκ τής συνοικίας «'Αγίου Διονυσίου» είς τήν κατά τήν οδόν Ρήγα Φεραίου οίκίαν τής κ. Φαρσής, άνδρυσεν αυτό επί νέων, νη έσφαλαστέων βίβλων, ή έπιτυχία δε τού πικροσ. ή έξασφαλίζει τήν τού μέλλοντος

Ο κ. Αργυριάδης, πλὴν τῶν κεκανονισμένων μαθημάτων θὰ ἀσκήσῃ τοὺς ἐκτουτὸ μαθητὰς διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ καλλίστου διδασκάλου κ. Κερδάρου.

— Εἰς τὴν σκανδαλώδη ὑπόθεσιν τῶν ἱερῶν τοῦ ἐνταῦθα Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ ἀβυγγελισμοῦ περὶ ἧς ἐπανειλημμένως ἐγράφησαν πολλὰ ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ, ἐτέθη τέρμα διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐνταῦθα ἐπισκοπικοῦ δικαστηρίου, ὁπερ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἐξετάσθέντας ἐπὶ τῶν γενομένων σκανδάλων μάρτυρας, κατεδίκασε τὸν μὲν ἱερέα Θεόδωρον Παναγόπουλον εἰς δεκάμησον, τὸν δὲ ἱερέα Θεοφάνην Μιχαλόπουλον εἰς τετράμησον ἀργίαν. Παρὰ τῶν γνωρίζοντων τὰ γενόμενα μεταξὺ τῶν ἱερῶν τούτων ἐν τῷ εἰρημένῳ ναῷ καὶ τῷ σκάνδαλον ὁπερ ἤγειρεν ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ἐνὸς τούτων εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ κοινοῦ, πρὸς δὲ καὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ κανόνα, αἰτινες προβλέπουσι περὶ τοιούτων πράξεων καὶ τιμωροῦσιν αὐτάς, ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις κρίνεται λίαν ἐπιεικής. Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονῶντες ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη, μ' ὄλην τὴν ἐπιεικειάν της, θὰ σωφρονίσῃ τοὺς παρεκτραπέοντας καὶ θὰ φέρῃ αὐτοὺς εἰς συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των, θεωροῦμεν αὐτὴν ἐπαρκῆ καὶ ἐκφορῶμεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἱερά Σύνοδος, εἰς ἣν ἀνανέωθη ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἀποφάσεως, δὲν θέλει θίξῃ αὐτὴν οὔτε πρὸς δεινῶσιν τῆς ποιητῆς τῶν τιμωρηθέντων, διότι ἡ μεταμέλεια ἐγγυᾶται τὴν ἐπάνοδον τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, οὔτε πρὸς ἐλάφρυνσιν αὐτῆς, διότι ἡ ἀτιμωρικία θὰ καταστήσῃ τοὺς παρεκτραπέοντας ἀδιορθώτους καὶ ἀνοίκονομήτους. Πρὸ παντὸς ὅμως νὰ παύσῃ ἡ δημιουργεῖσα διατρίβων, ἐμοίων μάλιστα πρὸς τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ εφηνου δημοσιευθεῖσαν μετὰ τὴν ὑπογραφήν αἰεὶ ἐνωρίτης. Μανθάνομεν ὅτι εἰς τῶν καταδικασθέντων ὁ Θεοφάνης Μιχαλόπουλος ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Ἀθήνας πρὸς σκοπὸν ἐνόητον, πεποιθῶμεν ὅμως ὅτι ἡ ἱερά Σύνοδος δὲν θὰ δώσῃ ἀκρόσιν εἰς ἐκλιπαρήσεις, οὐδὲ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀταξίαν διὰ τῆς ἀφίσεως ἀμαρτιῶν.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ τὴν ἐπερμένην ἐκδηρῶθη προσκοντικῶς ὁ σεβαστὸς γέρον συμπολίτης ἡμῶν **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΡΑΘΑΣ** πλῆρης ἡλικίαν, ἀγαπώμενος δὲ καὶ τιμώμενος ὑπὸ πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν, διὰ τὸν ἀκέραιον αὐτοῦ χαρακτήρα καὶ τὴν χρηστότητα. Ὁ Ἀθ. Μαραθάς, ἐγένετο ἀρχηγὸς οἴκου ὁστις ἐξῆρχον κατέλαβε θέσιν ἐν πολιτικῇ χώρῃ διὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ, διαπρεπόντων ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ, ἀποθανὼν δ' ἀρίνει μνήμην ἀγαθὴν.

— Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν εἰς κεντρικὸν μέρος τῆς πόλεως ἡμῶν, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Καθολικῶν ἐφρονεῖτο ὑπὸ χωροφυλάκων ὁ ἐργάτης Γεώργιος Μανιάτης. Ὁ φρονεθεὶς ἀνέστη εἰς περίπολον ἐκ χωροφυλάκων θελήσασαν νὰ ἀπαγάγῃ αὐτὸν παρεκτρέπόμενον ἤρπασε, λέγεται, μάλιστα τὴν ξιφολόγησιν ἐνὸς τῶν χωροφυλάκων καὶ δι' αὐτῆς ἐτοκουμάτισε δύο ἐξ αὐτῶν, ὅποταν ὁ τρίτος διεπέρασε αὐτὸν διὰ τῆς ξιφολόγησός του. Ὁ τραυματιοθεὶς ἐπέζησε μόνον ὥρας τινας μετὰ τὸν τραυματισμὸν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΝΗΤΟΤΗΤΟΣ

Ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1880.
ὑπὸ Χ.Ρ. Ν. ΚΟΡΥΛΛΟΥ.

(Συνέχ. ὅρα προηγ. φύλλον)

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος λοιπὸν τοῦτο ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθόν 1879, τὰ μάλλον θανατηφόρα παρ' ἡμῖν νοσήματα ἦσαν τὰ ὀξεία τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (168), (ὧν θύματα εἰσι τὰ παιδιά, οἱ προγενηκότεροι καὶ οἱ καλλιτεργούντες τὴν γῆν), τούτοις δ' ἐπὶ τῶν αἰ νόσοι τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (106), (ὧν θύματα εἰσιν ἰδίως τὰ γαλακτοτρο-

φούγενά βρέφη), αἱ φλεγμοναὶ τῶν μηνίγγων τοῦ τε ἐγκεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ (79), ἀβληθηθεῖσαι ἰδίως κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Ἐνεκεν τῆς κατὰ Δεκέμβριον ἐξέτασθης καὶ ἐκ τοῦ στρατοῦ μεταδοθείσης ἐπιδημίας τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος, αἱ παθήσεις τοῦ ἐγκεφάλου (61), ὁ κακοήθης πυρετός, ὁ ἀπιδεκτικὸς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὰ παιδιά (53), ἡ φυματίωσις (52), ὁ τυφ. πυρετός (19), ἡ διεφθερίτις (19), αἱ τῆς καρδίας νόσοι (18) κτ'.

Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1880 προσμαρτυρεῖται ὅτι κατὰ τὸ προηγούμενον 1879 ἐσημαίωσα, ὅτι δηλ. ἡ πνευμονική φθίσις ἐν γένει παρ' ἡμῖν εἶναι σπανιότερα ἢ ἐν Ἀθήναις. λ. χ. διότι ἐν ἔτει 1879 μόλις τὸ 1/12 (8, 59ο/ο) τῶν ἐν Πάτραις ἀποβιωσάντων ἀνῆκον εἰς τὴν φθίσιν ἐν γένει (ἐξ 728 ἀπεβίωσαν 62), ἐν ἔτει 1880 ἀνῆκε τὸ 1/15 (6, 59ο/ο), (ἐξ 789 ἀπεβίωσαν 52), ἐν Ἀθήναις ἐν ἔτει 1880 ἀπεβίωσαν ἐν ὄλῳ 2039, ἐξ ὧν 201 ἐκ φθίσεως, ἢ τὸ 1/10 (9, 85ο/ο) περίπου.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ φλογιστικὰ τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων νοσήματα κατὰ μῆνα, βλέπομεν ὅτι τὰ πλεῖστα ἐνεσκήψαν τὸν Ἰανουάριον (38), τὰ ὀλιγώτερα δὲ τὸν Ἰούλιον (7, τῶν δὲ κακοήθων πυρετῶν αἱ πλεῖστοι μὲν παρετηρήθησαν τὸν Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον (ἀνὰ 11) καὶ Σεπτέμβριον (10), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον (ἀνὰ εἰς). Τὸν Ἰούνιον ἀπεβίωσαν 6, τὸν Μάιον καὶ Δεκέμβριον ἀνὰ 3, τὸν δὲ Ὀκτώβριον, Νοέμβριον καὶ Ἰανουάριον ἀνὰ 2. Πικραλλήως τούτοις θαύουσι καὶ τὰ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος νοσήματα, διότι τὰ πλεῖστα ἐπεκράτησαν τὸν Ἰούλιον (20), Ἰούνιον (12, Αὐγούστον (11) καὶ Σεπτέμβριον (12), τὰ δὲ ὀλιγώτερα τὸν Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον (ἀνὰ 2). Ἐκ φυματίωσεως δὲ οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ὀκτώβριον (9), Σεπτέμβριον (7), καὶ Αὐγούστον (6), οἱ δὲ ὀλιγώτεροι τὸν Νοέμβριον καὶ Φεβρουάριον (ἀνὰ εἰς). Ἐκ μηνιγγίτιδος δὲ, πλὴν τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας περὶ ἧς γενήσεται μνεῖα εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἐπομένοις, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (3, ὧν 2 ἐκ φυμ. Μ.), τὸν Μάιον (7, ὧν 5 φυμ. Μ.) καὶ Ἰούνιον (7, ὧν εἰς ἐκ φυμ. Μ.) οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σεπτέμβριον (3, ὧν εἰς ἐκ φυμ. Μ.) τὸν Ὀκτώβριον δὲ οὐδεὶς ἀπεβίωσαν ἐκ μηνιγγίτιδος, τὸν δὲ Ἰβριον κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐπιδημίας τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας Μ., ἀπεβίωσαν 4. Ἐκ διεφθερίτιδος ἀνὰ εἰς μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Ἰούλιον, ἀνὰ δύο δὲ τὸν Αὐγούστον, Σεπτέμβριον καὶ Δεκέμβριον, 3 τὸν Νοέμβριον, 7 τὸν Δεκέμβριον, οὐδεὶς δὲ κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, Ἀπρίλιον, Μάιον καὶ Ἰούνιον. Ἐκ τυφοειδοῦς δὲ πυρετοῦ, 5 μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ὀκτώβριον, ἀνὰ δύο δὲ τὸν Ἀπρίλιον, Μάιον, Αὐγούστον καὶ Νοέμβριον, τοὺς δὲ λοιποὺς μῆνας ἀνὰ εἰς, πλὴν τοῦ Ἰουνίου καθ' ὃν οὐδεὶς ἀπεβίωσεν ἐκ τῆς νόσου ταύτης.

Τὸ ἔτος 1880 συζηρούμενον πρὸς τὸ 1879 παρουσιάζει μείζονα θνητότητα, διότι ἐνῶ τὸ 1879 ἀπεβίωσαν 728, ἐν ἔτει 1880 ἀπεβίωσαν 789, ἢτοι 61 πλεῖστοι. Ἐὰν ὅμως λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι κατὰ τὸ 1880 ὁ πληθυσμὸς ἤξισεν ἐκ τε γεννήσεων καὶ προσελεύσεως νέων κατοίκων, ἐνεσκήψε δὲ καὶ ἡ ἐπιδημία τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας Μ., εὐρίσκουμεν ὅτι κατ' ἀναλογίαν ἀπεβίωσαν ἴσως ὀλιγώτεροι ἐν ἔτει 1880.

Κατὰ μῆνα δ' ἐξεταζομένη ἡ τῶν δύο ἐτῶν θνητότης δείκνυσιν ὅτι τὸ μὲν ἔτος καὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1880 ἦν ὑγιεινότερον τοῦ 1879, ἢ δὲ ἀνοιξίς καὶ ὁ χειμὼν τοῦ τελευταίου ὑγιεινότερος τοῦ 1880.

Ὅσῳ

Ἰανουάριον 1879 ἀπεβ. 38	τὸν δὲ τοῦ 1880 97,	πλέον 59
Φεβρουάριον	» 42	» 57 » 15
Μάρτιον	» 55	» 67 » 12
Ἀπρίλιον	» 47	» 47
Μάιον	» 41	» 53 » 12
Ἰούνιον	» 66	» 52 ἐλατ. 14
Ἰούλιον	» 84	» 75 » 9
Αὐγούστον	» 79	» 65 » 14

Σεπτέμβριον	» 61	» 54 » 7
Ὀκτώβριον	» 71	» 80 πλέον 9
Νοέμβριον	» 74	» 60 ἐλατ. 14
Δεκέμβριον	» 70	» 82 πλέον 12

Ἐὰν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ νοσήματα ἐξ ὧν προέκυψεν ἡ διαφορὰ αὕτη μεταξὺ τῶν ὥρων τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, εὐρίσκουμεν ὅτι τὸν μὲν Ἰανουάριον, Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον τοῦ 1880, οἱ πλεῖστοι (38, 20, 14) ἀπεβίωσαν ἐκ φλογιστικῶν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων νοσημάτων, τὸν δ' Ἰούνιον, Ἰούλιον, Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον τοῦ αὐτοῦ ἔτους πλεῖστοι (παῖδια) ἀπεβίωσαν ἐκ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (11, 20, 11, 15) καὶ κακοήθους πυρετοῦ (6, 11, 11, 10) τὸν δὲ δὲ Δεκέμβριον ἐξ ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος (25).

Ἐν ἔτει δὲ 1879 ἐκ φλογιστικῶν μὲν νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων ἀπεβίωσαν 18 πλείους ἢ ἐν ἔτει 1880, ἐκ κακοήθους δὲ πυρετοῦ 14, ἐκ φθίσεως 10, ἐκ διεφθερίτιδος 10, ἐκ γῆρας 4, ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ 6, ἐκ καρδιακῶν νόσων 3 καὶ ἐκ δυσεντερίας 11, ὀλιγώτεροι δὲ ἐκ νόσων μὲν τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος 10, ἐκ μηνιγγίτιδος δὲ 52, ἐξ ἐγκεφαλικῶν νόσων 19 καὶ ἐκ περιτονίτιδος 4.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν θανόντων ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν ἐν ἔτει 1880.

Τὰς πληροφορίας δὲ ταύτας ἠρῶσθη ἐκ τοῦ ἀκριβοῦς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀστυνομίᾳ τηρουμένου βιβλίου τῶν ἀποβιώσων.

Μεταβῶμεν ἤδη εἰς ἐξέτασιν τῶν ἐκ τῆς ἐγγεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος θανόντων.

Ἐπιδημία ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος.
— Ἡ ἐπιδημία αὕτη ἐνεσκήψε καὶ ἐν Πάτραις, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτο συμβαίνει, ἐν πρώτοις ἐν τῷ στρατῷ, ὁ δὲ πρῶτος ἀρρωστος στρατιώτης εἰσῆλθεν ἐν τῷ στρατιωτικῷ θεραπευτηρίῳ τῇ 29 Ἰβρίου π. ε., τὸν Δεκέμβριον δὲ μετεδόθη εἰς τὴν πόλιν, ἰδίως τὴν ἀνω, καὶ ἔληξεν ἐν μὲν τῷ στρατῷ τὸν Ἀπρίλιον, ὅποτε δηλ. ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὸ τάγμα, ἐν δὲ τῇ πόλει περὶ τὰ τέλη Μαΐου τρ. ἔτους.

Ἐν ὄλῳ δὲ ἐκ μὲν τῶν στρατιωτῶν προσεβλήθησαν 48, οἱ πλεῖστοι ἐξ Ἠλικίας ὀρῶμενοι καὶ ἅπαντες χωρικοί, καὶ ἀπεβίωσαν 20, ἐν δὲ τῇ πόλει ἀγνοεῖται μὲν πόσοι προσεβλήθησαν, ἀπεβίωσαν δὲ 118, ἢτοι ἐν ὄλῳ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀπεβίωσαν 138.

Κατὰ μῆνα δὲ λογιζόμενοι ἀπεβίωσαν Ἐκ μὲν τῶν στρατιωτῶν 12 τὸν Δεκέμβριον, 5 τὸν Ἰανουάριον, 1 τὸν Φεβρουάριον καὶ 2 τὸν Μάιον, ἐκ δὲ τῶν πολιτῶν 25 μὲν τὸν Δεκέμβριον, 40 τὸν Ἰανουάριον, 24 τὸν Φεβρουάριον, 15 τὸ Μάρτιον, 5 τὸν Ἀπρίλιον καὶ 9 τὸν Μάιον.

Τῶν στρατιωτῶν εἰς μὲν προσεβλήθη τὸν Νοέμβριον, 27 δὲ τὸν Δεκέμβριον, 6 τὸν Ἰανουάριον, 3 τὸν Φεβρουάριον καὶ 11 τὸν Μάρτιον.

Ἄπαντες οἱ τε προσεβλήθεντες καὶ οἱ ἀποβιώσαντες στρατιώται ἤγον ἡλικίαν ἀπὸ 21—30 ἐτῶν, τῶν δὲ πολιτῶν (τῶν ἀποβιωσάντων), 11 μὲν δὲ εἶχον συμπληρώσει τὸ α. τῆς ἡλικίας των ἔτος, 53 δὲ ἤγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—10 ἐτῶν, 23 ἀπὸ 10—20, 9 ἀπὸ 20—30, 8 ἀπὸ 30—40, 3 ἀπὸ 40—50, 5 ἀπὸ 50—60 καὶ 6 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν. Ὁ νεώτερος τῶν θανόντων ἦν ὀδμήνιος, ὁ δὲ γεροντώτερος 68 ἐτῶν. Πλέον λοιπὸν τοῦ ἡμῶσιν τῶν ἀποβιωσάντων (64) δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ 10 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ 23 εἰς 20στὸν, ἀπὸ δὲ τοῦ 20στοῦ μέχρι τοῦ 68οῦ ἀπεβίωσαν ἐν ὄλῳ 34.

Παρατηρήθη ὅτι κατὰ τὰς ἐπιδημίας τῆς ἐγκεφαλονωτιαίας μηνιγγίτιδος τὰς ἐνεσκήψασας εἰς πολίτας, πάντοτε καὶ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν προσεβλήθησαν οἱ παῖδες τε καὶ οἱ ἐφηβοί, ὡς λ. χ. ἐν Γενεύῃ, ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τῶν μεγάλων δουκάτων προσεβλήθησαν.
κάτω μὲν τῶν 3 ἐτῶν 19 καὶ ἀπεβίωσαν 8 ἀπὸ 3—10 » 20 » 7 » 10—15 » 11 » 3

» 15—20	» 15	» 6
» 20—30	» 8	» 2
καί από 30—33	» 2	» 4
Ἐν Σιλεις. 1—10	» παρετηρ. 8	περιπτώσεις
» 10—20	» 4	»
» 20—30	» 7	»
» 30—40	» 2	»
» 40—50	» οὐδεμία	»
καί από 50—60	» 3	»

Ἐν Βρομβέρῳ καὶ Σιλειςία ἡ ἐπιδημία ἐμάστισε παῖδια ἀπὸ 8 μηνῶν μέχρι 14 ἐτῶν, εἰδικῶς δὲ ἀπὸ 2—7 ἐτῶν. Ἐν Εὐλοφῳ προσέβαλε μόνον παῖδια ἀπὸ 7—12 ἐτῶν.

(Ἐκ τοῦ «Γαλῆνου»)

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ἐπιστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν τὴν κάτωθι καταμήνυσίν μου, διότι καὶ αὕτη θὶ συμβάλλῃ εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὄσων περὶ συνταγματικῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἐγράψατε εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον. Βλέπετε ὅτι διορθῶν ὑμᾶς, διότι ὑμεῖς ἐγράψατε περὶ τοῦ συνταγματικῆς Ἑλληνικῆς χωρικοῦ, ὡς εἰ ὁ κάτοικος τῶν πόλεων καὶ δὴ ὁ τῆς δευτερευούσης τοῦ Βασιλείου, ἀπῆλθεν ὀλιγωτέρων συνταγματικῶν ἐγγυήσεων. Καὶ ἡμεῖς, κ. Συντάκτα, τὰ αὐτὰ ἀπολούμεν προνόμια, δεσφόμεθα καὶ ἐξυβρίζομεθα ὑπὸ τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ χωρικός παρόμοια ὑφίσταται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἐρήμους ἢ ὀλίγων κατοικημένων τόπους καὶ μακρὰν πάσης ἐπιβλεπούσης ἀρχῆς, ἡμεῖς δὲ οἱ λεγόμενοι πολῖται τὰ ἴδια πάσχομεν ἐν πόλεσιν ἐν αἷς ἐδρεύουσιν ἀνώτεροι ἀρχαί· βλέπετε ὅθεν ὅτι δὲν διατελοῦμεν ἐν συνταγματικῇ ἀνισότητι πρὸς τοὺς χωρικούς, ἀλλ' ἐν ἰσομοιρίᾳ αἴρομεν τὸ συνταγματικὸν ἄχθος.

Δέξασθε κτλ.

ΧΑΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μήνυσις Χαρ. Θεοδωροπούλου κατοικοῦ Πατρῶν. Κατὰ

Χρήστου Δημητρίου Λοχαγοῦ κατοικοῦ ὠσαύτως.

Πάτρις 28 Αὐγούστου 1881.

Πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Πάτριας Πλημμεισιδικῶν.

Συνεπείᾳ ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐταιρίαν ἀδελφοὶ Χ. Διάλιου τῶν ἐν Κερκύρα ἀδελφῶν Μπαντᾶ ἐστάλην παρὰ τοῦ καταστήματος Διάλιου εἰς ὅ ὡς ὑπάλληλος διατελῶ, εἰς τὸν μνησόμενον νὰ ζητήσω τὴν πληρωμὴν χρέους τοῦ δραχμῶν 87,55 πλὴν ὁ μνησόμενος ἀδίκως καὶ ἀλόγως ἔπετεθῆν ἐκ τούτου κατ' ἐμοῦ χθὲς ἐντὸς τοῦ γραφείου τοῦ στρατῶνος του καὶ μ' ἐκτύπησε διὰ τῶν χειρῶν του, ἐξύβρισέ με δὲ, διὰ τῶν λέξεων φύγε τὸν σταυρὸν σου, κτλ.

Καταγγέλω ὅθεν αὐτὸν διὰ τὴν πράξιν του ταύτην καὶ αἰτοῦμαι, τὴν κατὰ νόμον τιμωρίαν του ὑπαγομένης τῆς παρουσίας μου ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον στρατιωτικὸν Ἰπουργεῖον.

Εὐπειθεστᾶτος

ΧΑΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μάρτυρες. Δ. Πετράκος ἀνθυπασπιστῆς Ὁθ. Βαρδούρας λοχίας. Γ. Βιτουράτος δεκανεύς. Ν. Ἀντύπας στρατιώτης.

Ἐδόθη 29 Αὐγούστου 1881.

Σημ. Φορολ. Μεθ' ὅσα ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον δὲν θὰ ἐπανεέλθωμεν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, χαρακτηρίζοντες τὴν καταγγελλομένην πράξιν μ' ὄλον ὅτι δὲ γνωρίζομεν καλῶς ἐκ τῶν προτέρων ποία ἔσεται ἡ ἐκβασίς τῆς ἀνωτέρω μνησέως καὶ τῆς δημοσιεύσεώς της, καταχωρίζομεν οὐχ ἥττον αὐτὴν εἰς τὰς στήλας τοῦ «Φορολογουμένου» ὡς μόνην ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος καλλίστου νέου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ταύτῃ ἐπεθυμίζομεν καὶ ἐτέραν μὴνυσιν τοῦ πολίτου Ἀντωνίου Γίλικα κατὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς μοίρας Ἀχαΐου·

ἡλιδος ἀντικείμενον ἔχουσαν ἐξύβρισιν καὶ ραπίσματα, ἐπιδοθεῖσαν δὲ τὴν 25 Ἰουνίου ε. ε. καὶ ἐρωτῶμεν τί γίνεται ἡ μήνυσις αὕτη. Ἡ ὑπόθεσις ἦτο ἀπλουστάτη· πολίτης ἐντιμὸς καὶ φιλήσυχος προσελθὼν εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα τῆς μοιραρχίας ἐξυβρίσθη καὶ ἐραπίσθη ὑπὸ τοῦ Μοιράρχου ὁ παθὼν κατήγγειλε τὴν πράξιν καὶ ἐπρότεινε μάρτυρας ἐκ τῶν τοῦ γραφείου τῆς μοιραρχίας ἢ προδικασίᾳ δὲν ἔπρεπε νὰ ᾔται τόσον μακρὰ.

Βουραϊκά.

Ἐπανερχομαι κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου» πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς ἐφημερίδος «Σημερινοὶ Καιροὶ» τοῦ Αἰγίου.

Νὰ δημιουργησῶμεν ἀφορμὴν τινὰ καὶ καταστήσωμεν ταύτην ὁπωςδήποτε πιστευτὴν λέγει ἀπὸ πολλοῦ ὁ Γ. Νικολόπουλος, καὶ δυνάμεθα, ἔχοντες τοὺς πάντας ἀπὸ τοῦ ὑπουργοῦ μέχρι τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς τὰ νεύματά μας, διὰ τοῦ Νομάρχου, ἐφαρμόζοντος τοῦ ἀρθρ. 44 δημοτ. Νόμου νὰ παύσωμεν τὸν δήμαρχον Βουρῶν διότι διὰ τῆς ἐκλογῆς δὲν θὰ πράζομεν τίποτε, καὶ πρέπει ν' ἀντικαταστήσωμεν τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων διὰ τῆς αὐθαρεσίας. — Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ πολλοῦ διατριβαὶ ἐπὶ διατριβῶν ἐν τοῖς «Σημερινοῖς Καιροῖς» τοῦ Αἰγίου ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀναγκάζομαι ν' ἀπασχολήσω στήλας τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος Σας.

Α) Ἐκ τοῦ καθήκοντός μου καὶ τῆς ὑπὸ περιστάσεων περικυκλωμένης πατρίδος μου ἐμπνεόμενος παρεκίνησα πάντας τοὺς ἐπιστράτους τοῦ δήμου νὰ προσέλθωσι καὶ προσῆλθον εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἑλλ. στρατοῦ. Πλὴν δύο τούτων οὔτε εἰς παρακελεύσεις μου ὑπήκουον, οὔτε τὰς ἀπειλὰς συλλήψεως τῶν καὶ ποινικῶν συνεπειῶν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν, διότι ἐπροστατεύοντο ὑπὸ τοῦ πρώην κ. ὑπομοιράρχου Αἰγιαλείας Καραμανώλη. Τῆς παρανόμου ταύτης προστασίας καὶ υποθάλψεως, μάρτυρες αὐτόπται ἐγένοντο πολλοί, ἀλλὰ καὶ ἐπιστολαὶ θεβαιωτικαὶ τῆς υποθάλψεως ταύτης ἐφανερῶθησαν, ἐφ' ἧ καὶ κατήγγειλα τὸν κ. τούτον ἀρμόδιως καὶ τὴν καταγγελίαν μου ταύτην θέλω δημοσιεύσει ἐν ἀνάγκῃ. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἀναστρέφει ἀνώνυμος τις ἐν τοῖς «Σημερινοῖς Καιροῖς» ὑπ' ἀριθ. 65 δημοσιεύων ψευδῶς ὅτι κατηγγέλην ἐγὼ ἐπὶ ὁμοίᾳ ἢ ἄλλῃ πράξει. Ἄς ἐχθρὸλίγην ὑπομονὴν ὁ ἀνώνυμος. Β) Ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ «Σημερινοὶ Καιροὶ» διατριβογραφεῖ ὁ Α. Μιχαλακόπουλος πρῶην δήμαρχος, ἀρχόμενος ἀπὸ ἐποχῆς πεπαλαιωμένης. Δὲν θὰ ἐνδιατρίψω εἰς ἀντίκρουσιν τῶν γραφομένων του, ὡς ὄντος γνωστοῦ. Ἡ ἔξις εἶνε δευτέρα φύσις καὶ οὔτε ἐν τῷ γήρατι ἀποβάλλεται. Ἄς γράψω, ἐσκέφθη οὗτος, καὶ κάτι θὰ μείνῃ κατ' ἐκείνου δὲν δύνανται ν' ἀτενίσω, καὶ οὕτω φέρει με εἰς τὴν ὀχληρὰν ἀνάγκην νὰ περιαιτολογήσω. Γράφει δὲ οὗτος ὅτι ὁ πατὴρ μου ἦλθεν ἐκ Ποταμίας τὸ 1840 ἔτος καὶ εἶμαι ξένος—ὄχι φίλε μου τὸ 1840 ἀλλὰ τὸ 1833 ἔτος καὶ θὰ νύχόμην ν' ἀλήθευες διὰ νὰ ᾔμαι δέκα ἐτη μικρότερος. Ἦλθε δὲ ὁ πατὴρ μου ἐξ οἰκογενείας συνειθισμένης εἰς τὸ ἄρχειν, ὡς ἀρχούσης πρὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως, καὶ ἀπὸ ταύτης διηνεκῶς μέχρι σήμερον ἐν τῷ δήμῳ Κραθίδος, καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ δήμῳ τούτῳ τὸ 1837 ἐξελέχθη οὗτος μὲν ὁ πατὴρ μου δήμαρχος, ὁ δὲ Σπήλιος Γεωργίου πατὴρ τῶν ἐν Πάτριας Σπηλιᾶδων, ὃν ἀσκεπῆς καὶ μὲ τὴν χεῖρα εἰς τὸ στήθος ἐπλησίαζεν ὁ νῦν διατριβογράφος, οὔτε τῷ ἐπετρέπετο νὰ ἴσταται διαφορετικὰ πλησίον του.— τὸ δὲ 1847 ἡ ὀλομέλεια τοῦ τότε δημοκρασιακοῦ Συνεδρίου ἐπρότεινε καὶ ἡ κυβερνήσις διώρισε τὸν ξένον τούτον, ἐμὸν πατέρα, Δήμαρχον μέχρι τοῦ 1852 ἔτους, ὅτε ἐξελέχθη καὶ διωρίσθη πάλιν τοιοῦτος μέχρι τοῦ 1857 καὶ τότε ἐξελέχθη μὲν ὑποψήφιος δήμαρχος ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις τὸν διώρισε δήμαρχ. πάρεδρον κατὰ τὸ, ἐκ τοῦ, τότε, νόμου, δικαίωμά της, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐδημάρχευε τὸ πλεῖστον μέχρι τοῦ θανάτου του (1865). Καὶ οὕτω καθ' ἅπαντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν Βουραῖς ἡ

διοικήσις τοῦ δήμου τούτου τῷ ἦτον ἐμπιστευμένη, —ὡς ἤδη εἰς ἡμᾶς ἐπὶ δύο ἡδὴ περιόδους.— ὡς ἡ λέξις ξένος καὶ μεταναστάτης δι' ἐμὲ δύναται νὰ λέγηται ματαίως παρὰ τοῦ διατριβογράφου, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ χρησιμεύῃ ὡς μέτρον τῆς ἀξίας τῆν δίδου ἐἰς τὸν ἰθαγενῆ διατριβογράφον.

Ἐφερε, λέγει, τοὺς ληστὰς Μπαμάλη καὶ συμμορία.—Βλασφημία ἀσεβεστέρα δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ, —ἀλλ' ἀτυχῆς—διότι οὔτε πρὸ τοῦ 1840 οὔτε πρὸ τοῦ 1850 ὑπῆρχε τοιαύτη ληστροσυμμορία.—Μόνον μετὰ τὸ ἔτος 1850 ὑπῆρξε τοιαύτη ὅτε, τὸ 1855 ἔτος, ὑπουργοῦντος καὶ παντοδυναμοῦ γενομένου τοῦ τῆς Αἰγιαλείας Λόντου, ἐπ' ἀναφορᾷ ἐνὸς Στρακακίδου—ἄλλου Νικολοπούλου—προσῆλθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὁ πατὴρ μου, δήμαρχος Βουρῶν, ἐπὶ υποθάψει δῆθεν ταύτης καὶ ἐκρατήθη ἐν Πάτριας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν χωροφυλάκός τινος παρ' αὐτοῦ πληρωνομένου· ἀλλ' ἡ ἐξέτασις πολλῶν μαρτύρων, ἐν οἷς καὶ αὐτοῦ τοῦ διατριβογράφου Μιχαλακοπούλου, ἐφερενξείας φῶς ὅτι ἦτο σσκοφαντία καὶ ἐντὸς 50 ἡμερῶν ἐξεδόθη ἀθωοτικὸν βούλευμα, αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος διατριβογράφος ὡς μάρτυς ἐξετύλιξεν ἐνώπιον τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὰς πηγὰς καὶ τοὺς σκοπούς τῆς σσκοφαντίας ἐκείνης.—Ὅποια ἰλαρότης θέλει χυθῆ ἐν Αἰγιαλείᾳ ἀν δημοσιεύσω τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ Μιχαλακοπούλου καὶ τὸ ἀθωοτικὸν βούλευμα, ὡς καὶ τὴν μακρὰν ἀλληλογραφίαν τῆς διοικήσεως, μὴ δυναμένης ἐπὶ ψευδοῦς καταγγελίας νὰ προβῆ εἰς παῦσιν τοῦ δημάρχου πατρός μου· οὔτε ὑπῆρχε τότε πρόσωπον πολιτευόμενον ὁ διατριβογράφος, οὔτε πρόσωπον ὑποβλέψας ὑπὸ ληστῶν ἦτο, καὶ τὰ γραφομένα του εἶναι μῦθοι—ἐνορκος μόνον ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου καὶ ἐγένετο τὸ 1850, ὡς ὁ Κarioφύλλης τὸ 1873 δι' ὃ καὶ εἶχε φόβον τινὰ ἀντεκδικήσεως τῶν ληστῶν διὰ τινὰ καὶ δικαίαν καταδικαστικὴν ψῆφον του κατὰ τινος συμμορίτου. Μόνος ἐκ τῶν Διακοπτητῶν ὁ ἀδελφός μου ἐγγυμνώθη ὑπὸ τῶν Διακοπτητῶν μόνος ὁ πατὴρ μου εὕρισκετο ὑπὸ προφυλάξεις.—τὸ δὲ παραδοξώτερον εἶναι ὅτι ἐνῶ διηγείται ὅτι τὸν κατεδίωκεν ὁ πατὴρ μου πρὸ τοῦ 1857, τὰ πράγματα μαρτυροῦσιν ὅτι μέχρι τοῦ 1857 ὑπεστηρίζον ἡμᾶς ὁ Μιχαλακόπουλος καὶ τὸν ὑπεστηρίζαμεν ὡς Σύμβουλον τὸ 1857, ἀλλὰ κατέστη ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχῃ, ἐπιτυχόντος τοῦ Παναγουλοπούλου.

Τὸν ἐπολιορκήσαμεν, λέγει, τὸ 1870 ἔτος ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἵνα τὸν καταστρέψωμεν, ἀλλὰ τὰ ἐκδοθέντα βουλεύματα καὶ ποιν. ἀποφάσεις, θεβαιούσιν ὅτι ὁ μόλις ἐξελθὼν ἐκ τῶν φυλακῶν Ναυπλίου υἱός του, ἐνθα ἐπὶ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Κακουργιοδικείου κατεδικάσθη, κατετραυματίσθη δι' 27 μαχαίρων τὸν Γ. Σημαιοπούλου καὶ ὁ ἀδελφός τούτου Ν. Σημαιοπούλος τὰ ἴδια κατ' αὐτοῦ προσεπάθησε νὰ πράξῃ καὶ ἐπραξεν.

Ἐπεθάλαψαμεν, λέγει, τὸν φυγοδικὸν Κατσαρὸν καὶ ἄλλους, ἀλλ' αἱ μνησέεις καὶ ἐκθέσεις τῶν ἀρχῶν ἐπὶ υποθάψει φυγοδικῶν κατ' αὐτοῦ ἡγήθησαν, καὶ τὸ ἐκδοθὲν ποινικὸν βούλευμα ἐν ἐπιεικέᾳ παύει πρὸς καιρὸν κατ' αὐτοῦ.—Ἀφ' οὗτου ἤρξατο τὸ (1866) πολιτευόμενος ὁ διατριβογράφος, καὶ ἰδίως κατὰ τὴν δημαρχίαν του, ὁ μικρὸς αὐτός καὶ φιλήσυχος Δῆμος κατὰ πέντε ἐπὶ τοῖς 0/0 ἀπέκτισε φυγοδικούς καὶ ξένους ἐκ Πύργου, Μπαμπῆς τις καὶ ἄλλοι, ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ δῆμος ταραχῶν ἐπωνομάσθη.—Πῶς δ' ἐξελέχθη Δήμαρχος ἐπὶ δύο μεμακρυσμένας ἀλλήλων περιόδους, ἄς τὰ εἴπωσιν ἄλλοι· τοῦτο μόνον ἐγὼ οἶδα, ὅτι ἐπὶ δύο ἐλευθέρων δημοτικῶν ἐκλογῶν τὴν τοῦ 1870 καὶ 1879 ἔλαβε λευκὰς ψήφους τόσας, ὅσας ἤρουν διὰ μίαν γόμοσιν τῆς γερωντικῆς πιστόλας του.

Ἀρκοῦμαι εἰς ταῦτα κ. Ἀναγνώστη, ἀρετὰ ὄντα νὰ σὲ πείσουν ὅτι ἐν τῷ λέγειν δύναται τις νὰ πλάττῃ οὐχὶ ὁμως καὶ ἐν τῷ γράφειν.

Γ) Ἐν τρισὶ φύλλοις τῶν αὐτῶν «Σημερ. Καιρῶν» ὁ πρῶην δημογραμματεὺς Γ. Νικολόπουλος, δὲν βλέπει τ' ἀτομικά μου εἰσοδήματα τριπλάσια ὄντα τῶν τοῦ δήμου, ἀλλὰ βλέπει τὰ τοῦ δήμου, καὶ